

دارشتنهوهی: رهحمان سوئی

چیرۆکی باوهگهوره/

بهچکه شیر و مروقی پیر

پیره شیریک لهگهڵ بهچکهکهی له دارستانیکدا دهژیان. شیرهکه بهچکهکهی بانگ کرد و گوئی «رۆله گیان! بزنام دهزانی لهم دنیا گهورهدا نرکهی کامه نازهل له هی ههمووان بهسام ره؟» بهچکه شیر گوئی «جا دیاره دهزنام، نرکهی شیر له هی ههموو نازهلێک بهسام ره» پیره شیر گوئی «نافهریم رۆلهکههه. نیستا پیم بلی پهنجهی کامه نازهل له هی ههموویان یژ ره؟» بهچکه شیر وهلامی داوه «ههلبه پهنجهی شیر» شیرهکه گوئی «بارهکهلا رۆله. ههنوکه پیم خووشه، دواین پرسیارم دروست وهلام بدهیتهوه. کامه نازهل له ههموو نازهلکهانی دیکه بههیز ره؟» بهچکه شیر قاقای پیکهینیه، نرکهیکی به سامی لیدا و گوئی «باوکه چۆن خۆت نازانی؟ دیاره نازهلێکی که له ههموو نهوانتر بههیز ره، پهنجهی له ههمووان یژ ره، بیجگه له خۆم کیه! من دهسهلادار رین نازهلێ سهر زهویم.»

پیره شیر کهوه بووه گیانهلا، به دژواری قسهی بو دهکرا گوئی «نای رۆله! منیش که جحیل بووم ههر وهکوو نیستای و بیرم دهکردهوه. بهلام نیستا بۆم دهکهوه ووه که دهسهلادار رین بونهوهری نهم دنیایه من نیم. بهلکو، مروقه. مروقه به هیز رین بونهوهری گهردوونه. بهچکه شیر سهریکی لهقاند، و گوئی هو هوم، بهلام. . .

شیرهکه گوئی «پشووت له سهر خوبن. وهره! با یتگهیهنم. رۆلهی خۆم، باش گوئ راگره! دهمهوی لهم کوایی ژیانم دا ناموژگاریهکت بکههه. کوری خۆم! له مروقه بترسه نهگهه ووشی مروقه بووی ناگات له خۆت بن. ههول بده که خۆت له شهری مروقه بپاریزی نهچی لهگهلی بهشهههه. چونکه مروقه زور له و به هیز ره و زوریش فیلهبازه. له ببرت نهچن که مروقه بههیز رین بوونهوهری سهر زهوییه» شیرهکه نهم قسانهی بو بهچکهکهی کرد و سهری ناوه و گیانی دههچوو، مرد.

بهچکه شیر پاش مردنی باوکی، کهمیک دانیشت. قسهکانی باوکی کاریگهه بوون. کهوه مالی نهندیشه و بیرکردنهوه. له خویی دهپرسی «و بلی مروقه چ جوهره بوونهوهریک بن؟! رهنگه ههموو نازهلێک لی بترسن. و بلی نرکهی مروقه شیریش بترسین؟ له وانیه پهنجهی له هی شیریش یژ ر بن. بریا بم دیبایه. خوزیا له دووریشهوه بن بتوانم ببینم. دهبن بگههههه و شوین پنی پهیداکههه. دهبن بی دۆزمهوه. . . و بلی له لوو کهی کیو بن، له نهشکهوه دا بن، یان له جهنگهلا بژی؟ خۆزگه پهیدای کههه. رهنگه به قهت چیایک گهوره و لوو که بهرز بن. وا بزنام وهکوو با و بۆران و گیزهلوکه پروا»

بهچکه شیر بهم خهيا لهوه ملی رڼی گرت و رڼی. ماوه یهک رڼی، بهلام هیچی نه دی. ههر دهرڼی و چاوی دهگیرا. له پریکدا که له کیویکی دی. قه ی شتی وا گهوره و سهیر نه دی بوو. له دلې خویدا گو ی « نه ها، پهیدام کرد خویه ی » به رسهوه چوو بو لای و پرسی و مرقی؟

که له کیویکه موره یکی لیکرد. به وهره زیهوه سهری راوه شانده و بورانده مرق چیه؟ به من دهلین که له کیوی.

بهچکه شیر هوه ل رسا، بهلام رووی کراوه. له که له کیویکه نزیکتر بوهوه و پرسی و
ا نیستا به چاوی خوت مرق دیوه؟

که له کیویکه قه پالیکي گیا له ده مدها بوو چاوی، و قوی دا و گو ی « بهلنی دیومه. زور جار له نزیکهوه دیومه »

بهچکه شیر گو ی « و خوا پیم بلنی چوناو چونه. راست ده که نرکه ی شیریش ده رسیننی؟ راسته که دهلین په نجه ی له هی هه موو ناژه لیک یژره؟ »

که له کیوی گو ی « بو قسه ی بیتام ده که ی. مرق نرکه ی نییه، په نجه شی باریک و چکوله یه، نهم قسانه له کیوه فیرو بوو؟ »

بهچکه شیر گو ی « و ابرانم من خراب حالی بووم. بهلام بیستومه مستیک له ههر کس بدا، هه ناستیته وه. »

که له کیوی پیکه نی و گو ی « و زور نه زانی. دهستی مرق و ده کوو گوشتی ماسی نهرمه. هه یکه لیشی نه ونده گهوره نییه. نه گهر و فووی لیکه ی با ده بیا »

بهچکه شیر گو ی « نا، وانییه و هه له ده که ی. خو و له باوکی من زیار نازانی ». بهچکه شیر نه وه ی گوت و لیبدا و رڼی. بهلام که له کیوی له سهر له وه ری خوی بهرده وام بوو. بهچکه شیر به هیوای دوزینه وه ی مرق، رڼی و رڼی نه ونده رڼی ا له دارستان دهر کهوت و گه شته دهشت و بیابان. دهشتیکی کاکي به کاکي، وشک وقاقر، نه گیای لی سهوز ببوو، نه داریک و نه کانیاویکی لی بوو. هیچ ناژه لیکیشی لینه بوو. لهو دهشته دا له ژیر قرچه ی خور اودا ده گه را. له ناکاو وشی ناژه لیک هات ناژه لیکي زور سهیر و سه مه ره بوو. ملی دریز، بهژن و بالآ خوار و خنج، کوهانیک له سهر پشتی، وک و خوری بور هه موو له شی داپوشی بوو. ملی خوار بوو، لچیشی شور ببوه وه .

بهچکه شیر پیراما، له بهر خویه وه گو ی زور سهیره، نهم ناژه له، بهم گهرمایه بوچی جلی په شمی له بهر کردووه! لینی چووه پیش و بانگی کرد وهره بزانه! و مرق نیت؟

وشتەر گوئی «ئەو دەئیی چی؟ ئاخە من کویم وەکوو مروّف دەچی؟ بە خودا من هیچکویم لە مروّف ناچی»

بەچکە شیر گوئی «باشە، پیم بلی وۆ! نیستا مروّف بە چاوی خۆت دیوہ؟»

وشتەر گوئی «یانی من مروّف نەدییی! مەگەر وۆ نازانی کە بەمن دەئین وشتەر؟ مروّف لە میژ سالیە من بار دەکا و سوارم دەبی. منی فەقیر بەم قرچە ی گەرمایە کارم پنی دەکەن. ناهئین بەسیمیەوہ.»

بەچکە شیر گوئی «بەوجۆرە ی کە وۆ دەئیی دەبی مروّف زۆر لە وۆش گەورە ر بی، کە وۆی ژیر دەستە ی خۆی کردووە.»

وشتەری مل دریز سەری کەکان دا و گوئی: نا، بە پیچەوانەوہ. مروّف بوونەوہریکی چکۆلەییە. بالای ناگاە من. بەلام مەجبوورم دەکا یخ بخۆم! بتوانی سوای پشتم بی، یان بارم بکا.»

بەچکە شیر گوئی «رەنگە پیستی زۆر نەرم بی. وانییە؟»

وشتەر گوئی «ئەریوہلا، پیستی مروّف لە پیستی ھەموو ئازەئیک نەرم و ناسک رە. بە پیکەننەوہ بەر دەوام بوو، و گوئی رەنگە باوەر نەکە ی بەلام مروّف ئەگەر میشتیک پیوہ ی بدا، شەو! بەیانی خەوی لیناکەوئ.»

بەچکە شیر لە ژیر لچەوہ پیکەنی و گوئی «جا، چۆن شتی وادەبی؟ بە پنی ئەم قسانە ی کە من لە بارە ی ئەو بوونەوہرەوہ دە ی بیستم، لەوانەییە باوکم راستی پنی نەگو بیتم! یان خۆی هیچ وەخت مروقی نەدییی. وۆ بلیی درۆی لەگەل کرد بیتم؟ بەلام نا، باوکم درۆزن نەبوو. دەبی بروم و و بە ھەر لەو نیکی بی مروّف پەیدا کەم. دەبی وۆلە ی ھەموو ئازەلانی لی بستینمەوہ.» بەو! ھەمایە خواحافیزی لە وشتەر کرد و رۆیی.

بەچکە شیر لەو دەشت و ئیرەوآلە پیەری و بەرەو بیشەئیک رۆیی. کە گوئی ھەلخست ئاوازیکی خوشی ھ! ھ گوی. راویستا و لە خۆیی دەپرسی وۆ بلیی ئەمە ئاوازی مروّف نەبی؟ بەو بۆنەییەوہ رۆوی کردە ئەو شوینە ی کە دەنگەکە ی لیوہ دەھات. ھەلبە! ھ بە ناسپایی ھەنگاوی دەنا. چونکە نەیدەویست خاوەن دەنگەکە پیبزانن. گەرەکی بوو فیل بکا. لە نیون دارەکانەوہ بە پیدزە رۆیی. چاوی گئیرا لە پیر دیتی بوونەوہریک پشت چەماوہ گردەلە نەندام. بەچکە شیر لە دلی خۆیدا دەیگوت ھەبی نەبی ئەم ئازەلە دەبی مروّف بی. پیکەنی و بە گالتهوہ گوئی من لە عومری خۆم شتی وام نەدیوہ. لەپی نەستوورە، پەنجە ی یژە، ئەو بوو دەلە ی بەد بەختە، ئاوانی بە ددانەکانی گیا و درک ھەلکەنی، ئە ی چۆن ئازەل راو دەکا؟ بەچکە شیر لەبەردەمی ئەو بوونەوہرە قوت

بووهوه، ههندیکی روانی و گوئی «ئههوی من □ا بهئهمرۆ ئازهلێ وهکوو □ۆم ههر نهدیوه، پیم سهیره که □ا نیستا گورگ و ورچ نهیان خواردووی! رهنگه □ۆ ههر نهو مروچهیهبی که من ناویم بیستوه.

پیره پیاو، بهلالهپه □ئی گوئی «نا، نا، □ۆ ههلهی. من مروچهنیم»

بهچکه شیر به فیزیکهوه گوئی «که وایه □ۆ ژوو ژووی».

پیره پیاو گوئی «نه ، کاکه شیر من ژوو ژوو نیم. نا، من مروقم».

بهچکه شیر سهری سوور مابوو. کهمیک □رسا و شلهژا. پرسى مروفا؟ نهها نهوه □ۆ مروقی؟ نهگهر بمهوی بهمشتیک ده □کوژم. بهرحمهت بی باوکم، بو نهونده له □ۆ ده □رسا؟ به لامهوه زور سهیره»

پیره پیاوی داربر گوئی «نهگهر باوکت له من □رسابن، □ۆ دهلی چی».

بهچکه شیر گوئی «□ۆ راست دهکهی پیم وابی لهبهر نهوه بوو که باوکم له سهرهمهرگی دا بوو. بویه له □ۆ ده □رسا . . .

پیره پیاو گوئی «دهمزانی، نهگهر لآو و □هندروست بوایه □ۆی له مروفا نه □رساند. □ۆ ده □وانی به دوو شهپ و شهپلاخه من بنیری بو نهو دنیا».

بهچکه شیر گوئی «ههلهیه ه ههر واشم گهرهکه. چونکه لهبیری □ۆدا بووم، چهن شهوه لهبهر نهندیشه خهو نهچوه ه چاوهکانم. نیستا دهمهوی □ۆلهت لی بستینم. جا، وهسیه □ی خۆت بکه».

پیره پیاوی داربر، نههون و له سهرخو گوئی «خوا و راستان منیش زور دلّم بهم ژیانه خوش نییه، چونکه □همهنی خۆم رابواردوه. سهر ناکام نهمرۆ یان چهن رۆژی دیکه دهبی بمرم، جا، ئازهلّ دهمخوا یان قهل و دالّ چاوهکانم دهردینن، نازانم. چونکه وایه وا باشتره که له ژیر نهو ددانه □یژانهی □ۆدا پارو پارویم و رزگارم بی. بهلام نیزنم بده با وهسیهت بکه».

بهچکه شیر گوئی «باشه فهرموو وهسیهت بکه گویم لیه».

پیره پیاوی داربر گوئی «من مندالم نییه. ههرچیم ههیه به میرات بیبا، ژنیشم نییه، خزم و کهسیشم نییه. لهم دنیایهدا □اقه خۆم و خۆم. نیستا که □ۆ ده □هوی بمخوی، وهره با ههرچی ههمه نیشانته بدهم و ههموت پیشکesh کهم».

بهچکه شیر بیری لیکردهوه، سهری لهقاند و نا بهلی، رهنگه بهکارم بی.

پیره پیاویداربر گوئی « نهگەر پیت خوْشه وهره با له پيشدا مالهکهمت پی نیشان بدهم »
 بهچکه شیر بو نهوهی کهمیک پیره پیاو بترسینی، نهرکهیهکی کیشا و گوراندي نهگەر
 وایه زووکه! دی زوو ر پیم نیشانده. دهی زووکه برسیمه. دهی پيشم کهوه! «
 پیره پیاو به رسهوه گوئی « باشه، قوربان باشه، پهله مهکه ههر نیستا فهرموو با پروین
 بهچکه شیر و پیره پیاو بهرهو مالهکهی بهریکهون. کایک که له مالهکه نزیک بووهوه
 پیره پیاو گوئی « کاک شیر دار و نهدارم ههر نههمیه ». «
 بهچکه شیر له دهوری مالهکه گهرا و سهری راوهشاندي و گوئی « دهی باشه، نهمه به
 کاری چی من دیت؟ بو چی نهه خانووهت دروست کردووه؟ »
 پیره پیاوی داربر گوئی « و نازانی لهو خانووهدا، مروف دههسهیتهوه. زور خوْشه
 پهناگهیه، دهچيته نیوی و خوْت له سهرما و با و بوران دهپاریزی. درگا له خوْت
 دادهخهی و راحت دهخهوی ». «
 بهچکه شیر سهری بو لهقاند و گوئی « راسته شوینیکی ناخوش نییه. پیم باشه. که و م
 قهپال قهپال خوارد و یر بووم، جا، بوی رادهکشیم و دههسهیتهوه ». «
 پیره پیاوی داربر گوئی « بهلام کاک شیر کیشهیک ههیه. و نازانی چون درگا که بکهیتهوه
 و دایخهیتهوه ». «
 بهچکه شیر گوئی « زوری لیمهلی زووکه فیرمهکه! »
 پیره پیاو گوئی « زور باشه کاک شیر. بهلام پشووت له سهرخوْت بی، به چاوان »
 بهچکه شیر گوئی « وادیاره وادهزانی که من بهچکه م دهه و ئ فریوم بدهی »
 پیره پیاو گوئی « زور باشه قوربان وهره هماشاکه. چووه نیو خانووهکه و درگا کهی له
 سهر خوْی داخست. له دلاقهکهوه بانگی کرد کاک شیر وهره اقی کهوه بزانه دهوانی
 درگا که بکهیتهوه! »
 بهچکه شیر به پهنجه یزهکانی پالی به درگاوهنا، بهلام درگا قورس و قایم بوو نهخت و
 جاری کرد بوی نهکراوه. پیره پیاو له دهلاقهکهوه روانی و گوئی « نهمگوت بزانه چن
 خا رجهمه، ناکریتتهوه. ههر بویهش من کایک لهم ژووره دام له هیچ کهس و هیچ
 شتیک ناسم. حه له شیریش ناسم. به دننایهوه بوی دهخهوم. »
 بهچکه شیر وادیاره نایوی بیته دهرهوه، ها؟ وهره دهری!

پیره پیاو پیکه‌نی و گوئی «نه‌خیر، وانیه. درۆت له‌گه‌ئ ناکه‌م. پروانه ئه‌وه دیمه‌ ده‌ره‌وه.
پیره پیاو ئه‌وه‌ی گوت و له‌ ماله‌که‌ ده‌رکه‌وت.

به‌چکه‌ شیر له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ یفکری، نه‌م مروّقه‌ به‌ راستی نازه‌ئیکی نه‌حمه‌قه‌. ده‌یتوانی
درگاکه‌ بۆ من نه‌کا‌ه‌وه‌، خۆی رزگارکا. سوور ده‌زانی که‌ ده‌یخۆم، به‌لام وادیاره‌ که‌
میشکی کار ناکا.

پیره پیاو له‌ به‌چکه‌ شیر ی پرسی «ۆ ئا‌ه‌وئ چاوه‌یک به‌ ماله‌که‌دا بگنیری؟ بزانه‌ به‌ دلته‌
یان نه‌.»

به‌چکه‌ شیر گوئی «با، گه‌ره‌که‌م. زۆرم پێ خۆشه‌ جوان جوان‌ه‌ماشایکه‌م» ئه‌وه‌ی گوت
و بازیکی دا و چووه‌ ژوورئ. جا، نه‌وده‌م پیره پیاو درگاکه‌ی له‌ سه‌ر به‌چکه‌ شیر
داخست و به‌ دننیا‌یه‌وه‌، کۆله‌ داره‌که‌ی له‌ پشتی به‌ست و به‌ره‌و ئاوی گه‌راوه‌